

Foci-vb: húsz év múlva

Véget ért az oroszországi labdarúgó-világbajnokság. Bár sokáig ért egy-két meglepetés, a végén kijelenthető: kiscsapat most sem tudta elhódítani a trófeát. A vb-arany egy korábbi győztesnek, Franciaországnak a birtokába került.

Nem, nem Alexandre Dumas regényének címe szerepel a világbajnokságról szóló írásunkban. A francia válogatott húsz év után nyert ismét vb-t, immár másodsor. Umtiti, Mbappe, Nzonzi – nem kimondottan francia hangzású nevek ugyan, de a döntő többségében színesbőrű játékosokból álló csapat megnyerte az oroszországi világbajnokságot. Tegyük hozzá, megérdemelten. Hiszen egyetlen csapat volt, amely – a csoportban a dánok elleni szalonremit leszámítva – mindegyik mérkőzésén a rendes játékidőben nyert, konstans, megbízható játékot mutatott. A csoportjában még akadozott ugyan a gépezet, de az idő előrehaladtával Didier Dechamps legénysége egyre jobb együttes benyomását keltette. A „legijesztőbb” a francia válogatottban az, hogy még csak nem is a csúcson, hanem felszálló ágba van a csapat nagy része. Franciaországa a torna második legfiatalabb átlagéletkorú kereke. Mbappé még nem teljesedett ki. Pogba és Kante is lehet jobb a mostaninál. A védelem csak érettebb lesz – ha Varane így folytatja, akkor a futballtörténet legjobb védői közé emelkedhet. Az utánpótlás helyzete pedig a francia akadémiákat látva szintén nem aggasztó.

Dechamps különben ezzel az eredménnyel olyan különleges személyekhez csatlakozott, mint Mario Zagallo és Franz Beckenbauer. Ők mind elmondhatják magukról: nemcsak játékosként, hanem edzőként is elhódították a legáhitottabb trófeát.

Helytelen találgatás

Amúgy a vb előtti tippem nem jött be. De úgy gondolom, nem csak nekem. Egy hónappal ezelőtt szüleim megkérdezték, kiket látok esélyesnek. Akkor ezt válaszoltam: a németek nem nyernek még egyszer, az argentin együttesnél Messi dirigál, ezért nem jön számításba, a portugáloknál Ronaldo kevés az üdvösséghez, az angolok rendszerint gyengén játszanak a világvversenyeken, a franciáknál pedig túl sok a különböző egyéniség és nem hajtának majd a francia színekért. Ezért Brazíliát várom a döntőbe Spanyolországgal együtt. Miután azonban kiderült, hogy utolsó előtti nap menesztették a spanyol válogatott kapitányát, már tudtam, hogy Iscoék sem érnek oda a legjobbak közé. Nos, jó néhány meglátásom beigazolódott ugyan, de a brazilok korai búcsújára, a franciák végső győzelmére egyáltalán nem gondoltam.

Nem volt visszavágó

A vb bebizonyította egyrészt, hogy az esélyes, nagy csapatok nem mindig a favoritok, a labdabirtoklás, a tiki-taka, a játék folyamatos irányítása pedig nem mindig jelent győzelmet. Azt viszont igen,

van der Elst, Wilmots, Gerets, Pfaff által fémjelzett generáció, Oroszországban a vörös ördögök azonban már a bronzérmet szerezték meg. És ezt elsősorban az edzőjüknek köszönhetik. Játékosállományukat tekintve ugyanis már a két évvel ezelőtti Eb-n is kiemelkedőt nyújthattak volna, akkor azonban még nem a spanyol mester, Roberto Martinez ült a kispadon. Aki nek volt szíve és mersze kihagyni például Naingolant a keretből. – Az ő karaktere nem passzol ahhoz, amit én szeretnék látni a csapatban – mondta még június elején Martinez, és neki lett

mét legyőzték a csoportmeccsen még számítgató, a gyengébb ágra áhítozó angolokat.

Három oroszlán, három győzelem, negyedik hely

A legjobb négyből talán a leginkább az angolok lógtak ki. A szigetország általában gyengén teljesít a világvversenyeken, ezúttal azonban meglepően jól szerepelt, amelynek több oka is van. Az egyik a fiatal edző, Southgate, aki a korábbi szövetségi kapitányokkal ellentétben nem olyan relikviákkal akart rohamozni Oroszországban, amelyek az első két mérkőzés után kidől-

hogy a legtechnikásabb csapatok is elbuktak...A legfontosabb feladat a folyamatos kommunikáció, hogy összetartóak legyenek a játékosok, és közösséget alkossanak. Ez nem megy egyik napról a másikra. A legnehezebb döntést már a huszonhármass keret kijelölésénél meghozza az ember. Meg kell találni az egyensúlyt, nemcsak a pályán, hanem azon kívül is. A stábomban is húsz ember segítette a munkámat, ötvenöt napot dolgoztunk együtt”. A szakember szerint a kis csapatok nagyon jól felkészítve érkeztek a tornára, sok problémát okoztak az esélyesnek kikiáltottaknak, a topcsapatok kö-

FOTÓ: FRANCIA LABDARÚGÓ-SZÖVETSÉG

A gall kakasok örvidenek. Két évtized után újabb francia aranygeneráció hódította el a világbajnoki trófeát

hogy a szervezethez, a fegyelmhez, a csapatmunka és a kitarítás – és nem mellesleg a fiatalság – döntően befolyásolhatja az eredményeket. Ezért jutott el a legjobb négybe Franciaország mellett Belgium, Anglia és a döntőig a vb legnagyobb meglepetéscsapata, az egyik „legkisebb” ország, Horvátország. A balkániak sajnos nem tudtak visszavágni a húsz évvel ezelőtti a franciáktól elszenvedett vereségért. Akkor a horvát aranygeneráció (Suker, Boban, Boksic) az elődöntőben a házigazda franciáktól kapott ki. Ezért Modric és társai nagyon szerették volna a vasárnapi döntőben legyőzni a gall kakasokat. A horvátoknak azonban nem jött össze a visszavágó, amelyről – Zlatko Dalic szövetségi kapitány szerint – húsz éve álmodoznak. Az egyenes kieséses szakaszban játszott három hosszabításos mérkőzést követően túl fáradtan érkeztek a döntőbe. Am így is túlszárnyalták eddigi legjobb eredményüket: 1998-ban bronzérmesek, idén ezüstérmesek lettek. Talán nem hiába mondják: az igazi aranygeneráció immár a Modric és Rakitic nevével fémjelzett válogatott.

Belga bronz

Legjobb eredményüket érték el a belgák is. 1986-ban még a negyedik helyet szerezte meg a Scifo,

igaza. Az Európa topcsapataiban pályára lépő belga állampolgárságú játékosok (merthogy nagy részüknek nem sok köze van Belgiumhoz) olyan csapaterőt képviseltek az ismeretlenségből feltűnő Martinezel, amely az ország vb-ken elért eddigi legjobb teljesítményét eredményezte. A belgák tetszetős játékkal, a csoportban elért maximális pontszámmal, a brazilok kiejtésével megérdemelten kerültek be a legjobb négy közé, ahol a kisdöntőben is-

nek a vitrinből. Annak idején hiába került pályára Rooney, Lampard, Beckham, Gerrard, az eredmények csapnivalóak voltak. A jelenlegi keretben nem sok a sztár, egyes játékosok egyenesen cserék saját, angliai csapatukban. De a fiatalság, a szervezethez és a megfelelő taktika betartása azt eredményezte, hogy egy adott pillanatban a háromoroszlános szurkolók elkezdtek énekelni: It's coming home (hazajön). Vagyis 1966 után ismét Anglia lesz a világbajnok. A másik ok, amiért Anglia az elődöntőig menetelt a szerencsének köszönhető. Egyrészt a sorsolás tette lehetővé, hogy könnyebb csoportban játszottak, másrészt gyengébb ágra kerültek. Ugyanis három nyert mérkőzéssel a negyedik helyen végeztek. Hiszen amikor nem Panamával, Tunéziával vagy Svédországgal kellett mérkőzniük, akkor vagy büntetőkkel jutottak tovább, vagy kikaptak (Kolumbia, Horvátország).

A tehetség már nem elég

A döntő után Didier Dechamps újságírói kérdésre válaszolva a következőket nyilatkozta: „világbajnokok lettünk, ami azt jelenti, mindenkinél jobbak voltunk. Fia-tal a keret, mégis jól játszottunk. Mentálisan nagyon erősek voltak. Sohasem adták fel, ezt súlykoltam minden nap. Láthattuk,

zött pedig nem volt nagy különbség. Gyors csatárok és kontrák, szervezett védekezés, pontrúgások – ezek voltak a legfontosabbak. A tehetség már nem elég a mai futballban, az szinte minden csapatban megvan. Mentálisan is erősnek kell lenni, fizikailag pedig tökéletes állapotban.

Legdrágább, legnagyobb, legkisebb

Az oroszországi világbajnokság volt a legdrágább (14 milliárd dollár befektetés), de gazdasági elemzők szerint hamar megtérül, hiszen a helyszínen 3,1 millióan követték figyelemmel a mérkőzéseket, a tévében pedig 4 milliárd ember tekintette meg a közvetítéset. Több százezer turista kereste fel az országot, és a szponzorok is sokat vállaltak magukra. Az időjárás meglepően kedvező volt a futball számára, egyetlen alkalommal sem esett az eső, csak a díjkiosztás alkalmával. A jelenlévő szakemberek szerint a szervezés is kiváló volt, a biztonság nemkülönben. A világ legnagyobb országában rendezett világbajnokságot az előzetes félelmek ellenére ki-válóan bonyolították le. Kíváncsian várjuk, mi lesz négy múlva, amikor a foci vb-t az eddigi legkisebb országban, a délnyugat-ázsiai Katarban szervezik meg.

SOMOGYI BOTOND

A világbajnokságok éremtáblázata

	arany	ezüst	bronz
1. Brazília	5	2	2
2. Németország/NSZK	4	4	4
3. Olaszország	4	2	1
4. Argentína	2	3	
5. Franciaország	2	1	2
6. Uruguay	2		
7. Anglia		1	
Spanyolország			
9. Hollandia	3	1	
10. Magyarország		2	
Csehszlovákia			
12. Svédország	1	2	
13. Horvátország	1	1	
14. Lengyelország		2	
15. Ausztria			
Portugália			
Belgium			
Egyesült Államok			1
Chile			
Törökország			